

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114207335
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114207335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľa: E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. G. č. XXX, L., občan SR, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Mendel, Mestická, Slovíková, s.r.o., Hollého ul. 31/371, Žilina, proti odporkyňi: Y. X., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, občan SR, o neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že darovacia zmluva č. V 63/13 zo dňa 4.3.2013-53/13 uzatvorená dňa 9.1.2013 medzi E. X., nar. XX.X.XXXX, ako darcom a odporkyňou Y. X., nar. XX.XX.XXXX, ako obdarovanou, ktorou bol vykonaný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. F. a nehnuteľnosti zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. F. je voči navrhovateľovi právne n e ú č i n n á .

Odporkyňa j e p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 267,28 eur (súdny poplatok 99,50 eur, trovy právneho zastúpenia 167,78 eur) a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 3.3.2014 domáhal určenia neúčinnosti darovacej zmluvy pod č. V XX/XX zo dňa 4.3.2013 uzavretej medzi jeho otcom ako darcom (dlžník navrhovateľa) a odporkyňou ako obdarovanou, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k bytu č. X na prízemí vo vchode X na pozemku parc. č. XXX/X súp. č. XXX a spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXX na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. F. a nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. F.. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho otec dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči nemu a už v r. 2011 jeho matka vymáhala podlžnosť cestou exekútora a po zaplatení dlžnej čiastky bolo exekučné konanie zastavené. Vyživovaciu povinnosť si jeho otec naďalej neplní, dlh na výživnom narástol na sumu 1.610 eur a voči dlžníkovi má teda vymáhateľnú pohľadávku na výživnom. Uznesením Okresného súdu v Žiline 3T 212/2013 bol jeho otec uznaný vinným z prečinu zanedbávania povinnej výživy a bol mu uložený trest vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na dobu jedného roka. Odporkyňa musel byť známy úmysel dlžníka pri preberaní daru, lebo zastupovala na niekoľkých pojednávaniach vo veci výživného jeho otca a v rozhodnutí je konštatované, že otec navrhovateľa previedol na svoju matku byt, ktorý dovtedy vlastnil a prenajímal, pričom prevod mal slúžiť na zabezpečenie pohľadávok jeho matky voči nemu, čím sa bez vážneho dôvodu pripravil o čas disponibilných príjmov. Ďalším dôkazom je fakt, že odporkyňa v byte nebýva, býva v rodinnom dome a prevod darovacou zmluvou dňa 4.3.2013 má za následok, že výživné, ktoré jeho otec neplatí, nemôže byť z jeho majetku uspokojené, nemá ďalší majetok a teda úmyslom dlžníka bolo ukrátiť na výživnom navrhovateľa.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23.6.2013 (čl. 26) k podanému návrhu žiadala návrh zamietnuť. Namietala aktívnu legitimáciu navrhovateľa na podanej žalobe a uviedla, že jej syn (dlžník navrhovateľa) nemohol splácať úvery na byt, lebo musel platiť vysoké výživné na navrhovateľa a keď nechcel, aby mu banka predala byt dohodol sa s ňou, že bude zaňho z dôchodku splácať úvery a on prevedie byt na ňu. Tieto úvery ona naďalej platí z dôchodku. V čase, kedy bola uzatváraná darovacia zmluva neviazli na výživnom žiadne dlhy, exekúcia vedená pod EX 2730/2011 bola zaplatená ešte v júli 2012 a od augusta 2012 bolo výživné mesačne uhrádzané. Finančné prostriedky, ktoré synovi poskytl, neboli len na dlhy za byt, ale i na dlhy na výživnom, ktoré platila ona a dlh syna voči nej predstavuje sumu 14.464,07 eur. Syn jej byt daroval aj preto, lebo ona ho ubezpečila, že nikdy nebude žiadať exekúcie na dlhy a on bude mať zabezpečené bývanie po jej smrti, lebo bude ten byt po nej dediť. Ďalej uviedla, že synovi bola priznaná invalidita 60 % od 1.3.2013, invalidný dôchodok do konca roka 2013 vo výške 157,10 a od 1.1.2014 vo výške 161,60 eur a z toho vyplatí aj exekúciu na výživnom vedenom pod EX 1919/2013 zo dňa 30.10.2013.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, odporkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu zotrval na podanom návrhu a jeho skutkovom odôvodnení, uviedol, že otec navrhovateľa si dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť, prebieha v súčasnosti exekučné konanie EX 1919/2013 a momentálne dlh na výživnom je vo výške 2.429,12 eur. Pri predchádzajúcej exekúcii, ktorá bola vedená pre neplatenie výživného, bolo k predmetnému bytu zriadené exekučné záložné právo, ale nakoľko v tom čase matka navrhovateľa nemala záujem na tom, aby vyvolávala ďalšie trovy, došlo k zastaveniu exekúcie a následne otec navrhovateľa previedol byt na svoju matku - odporkyňu. Pokiaľ odporkyňa vo svojom vyjadrení udáva, že byt bol na ňu prevedený z dôvodu, že prevzala na seba záväzky svojho syna, sú z pohľadu zákona o rodine irelevantné, jednoducho, dlžník, teda otec navrhovateľa, má povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť a vyživovacia povinnosť má prednosť pred ostatnými záväzkami, ktoré má rodič. Navrhovateľ je študentom vysokej školy, navštevuje 1. ročník denného štúdia a vyživovacia povinnosť otca voči nemu naďalej trvá, avšak túto vyživovaciu povinnosť si neplní. Už za zanedbanie povinnej výživy bol odsúdený začiatkom r. 2014 a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní jedného roka a len správaním sa matky navrhovateľa táto nepodala na neho ďalšie stíhanie. Domáha sa teda vyslovene neúčinnosti darovacej zmluvy v celom rozsahu tak k bytu, ako aj k nehnuteľnostiam, ktoré sú špecifikované v darovacej zmluve.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Pridržiavala sa svojho písomného vyjadrenia. Uvádžala, že v čase prebiehajúcej exekúcie a v čase podpisovania darovacej zmluvy neviazli na výživnom žiadne dlhy. Vedela, že syn dlhuje na výživnom sumu, ale nebola schopná toto výživné sama splácať, lebo od marca 2013 bol jej syn chorý. Sama sa zadlžovala, aby mohla plniť vyživovaciu povinnosť za syna.

Z darovacej zmluvy uzavretej medzi darcom (dlžník navrhovateľa) a obdarovanou odporkyňou zo dňa 9.1.2013 (čl. 30) súd zistil, že predmetom darovacej zmluvy boli nehnuteľnosti a to jednoizbový byt č. X nachádzajúci sa na prízemí bytového domu č. XXX na F. parc. XXX/X v podiele X/X, spoluvlastnícky podiel XXXX/XXXXX na spoločných častiach a zariadeniach domu č. XXX a spoluvlastnícky podiel na pozemkoch CKN 637/1, 637/2, 637/12, 637/13 v kat. úz. F. zapísané na LV č. XXXX ako i pozemky CKN 637/11, 637/14 v podiele 1/1 v kat. území F. zapísané na LV č. XXXX, ktoré darca previedol na obdarovanú, ktorá dar prijala a prebrala do svojho výlučného vlastníctva. Vklad vlastníckeho práva na odporkyňu povolený na Okresnom úrade Bytča, katastrálny odbor pod č. V XX/XX zo dňa 4.3.2013.

Z rozhodnutia Okresného súdu Žilina č.k. 37P 345/2011-351 zo dňa 2.7.2012 (čl.51,55 a nasl.) súd zistil, že súd zmenil rozsudok č.k. 37P 9/2010-204 zo dňa 27.10.2010 v časti určenia výživného tak, že otec je povinný prispievať na výživu navrhovateľa sumou 155 eur mesačne od 1.4.2012 a rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom č.k.5CoP 121/2012-378 zo dňa 28.12.2012. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.1.2013.

V konaní bolo nesporné, že u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 1919/2013 (čl. 5,60) sa vedie exekučné konanie proti povinnému (dlžník navrhovateľa) na zameškané výživné od 1.3.2013 do 31.8.2013 vymáhané výživné vo výške 775 eur, bežné výživné od 1.9.2013 stanovené vo výške 155 eur na základe exekučného titulu rozhodnutie 37P 345/2011 zo dňa 2.7.2012. Podľa prehľadu jednotlivých úhrad povinným súd vzal za nesporné, že v r. 2013 za mesiac február - apríl, jún - august, október - december výživné neuhradené, za rok 2004 marec-jún výživné neuhradené a zameškané výživné od 1.3.2013 do 31.8.2013 predstavuje sumu 775 eur a od 1.9.2013 do 1.9.2014 v sume 1.654,12 eur tj. celkovo 2.429,12 eur.

V konaní bolo tiež nesporné, že navrhovateľ navštevuje v akademickom roku 214/2015 1. ročník denného bakalárskeho štúdia v študijnom programe cestná doprava od 1.9.2013 na Žilinskej univerzite v Žiline, Fakulta prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov.

Podľa § 42a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Inštitút odporovateľnosti je len jednou z možností ako sa veriteľ môže brániť dôsledkom nepoctivého správania sa dlžníka. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o návrhové konanie (§ 79 O.s.p.), výber spôsobu uplatnenia práva prináleží navrhovateľovi (veriteľovi). Tento môže napr. podať aj žalobu na plnenie voči dlžníkovi a zároveň aj odporovať jeho právnym úkonom, pokiaľ skracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky z dôvodu, že uplatnenie jedného nároku zo zákona nevyklučuje uplatnenie druhého.

Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, t.j. veriteľovi, ktorý bol ukrátený na možnosti vymáhať si svoju pohľadávku. Právny úkon aj potom, ako bol úspešne odporovaný, zostáva právnym úkonom platným, keďže dôsledky odporovateľnosti sa uplatňujú len v dvojstrannom vzťahu. Citovaný text zákona § 42a Občianskeho zákonníka a v ňom uvedené vymáhateľný nie je možné interpretovať tak, že právo veriteľa uplatniť odporovaciu žalobu sa spája len s pohľadávkou priznanou vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ale tak, že ide o vymáhateľnú pohľadávku, teda takú, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní.

Súd v konaní postupoval podľa § 132 O.s.p. podľa ktorého súd hodnotí dôkazy, podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

V danej prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha určenia neúčinnosti darovacej zmluvy medzi jeho otcom a odporkyňou ako osobami blízkymi (vzťah syn a matka) s odôvodnením, že účelom prevodu bolo zmenšiť majetok dlžníka do takej miery, aby sa tým znemožnilo uspokojenie jeho pohľadávky z titulu výživného. V danom prípade odporovať teda možno právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ ukrátený a ktorý bol urobený v rozhodnej dobe medzi dlžníkom navrhovateľa a jemu blízkou osobou; úmysel dlžníka a vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa tu predpokladajú (prezumpujú). Odporkyňa ako druhá strana t.j. osoba dlžníkovi blízka, mala možnosť preukázať tvrdené skutočnosti (na nej bolo dôkazné bremeno), že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa (navrhovateľ) nemohla poznať ani pri náležitej starostlivosti. V konaní bolo nesporné, že vo veci výživného (zníženie) zastupovala svojho syna a teda mala vedomosť o vyživovacej povinnosti svojho syna voči navrhovateľovi a túto skutočnosť ani nespochybňovala. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlžník navrhovateľa v čase, keď navrhovateľ mal voči nemu vymáhateľnú pohľadávku uskutočnil právny úkon, a teda týmto úkonom došlo k ukráteniu navrhovateľa v uspokojení jeho vymáhateľnej pohľadávky. Darovacia zmluva o prevode vlastníckeho práva k

nehnutelnosti bola uzatváraná v čase (9.1.2013 vklad 4.3.2013), keď dlžník navrhovateľa ako darca mal vedomosť o tom, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorú si riadne neplnil (pre nepriaznivú sociálnu a finančnú situáciu) a i napriek tomu za takejto situácie previedol nehnuteľnosti na svoju matku, ktorý dovtedy vlastnil, pričom podľa vyjadrení odporkyne prevod mal slúžiť na zabezpečenie jej pohľadávok voči nemu. V danom prípade je potrebné poznamenať, že darovaciu zmluvu charakterizuje jej bezplatnosť. Bezplatnosťou treba rozumieť, že za poskytnuté (sľúbené) plnenie obdarovaný nie je povinný poskytnúť darcovi nejaké iné majetkové plnenie a zo skutkových zistení vyplynulo, že odporkyňa ako obdarovaná touto formou si mala zabezpečiť návratnosť poskytnutých finančných prostriedkov svojmu synovi. Súd je toho názoru, že týmto právnym úkonom (darovanie blízkej osobe) vlastne dlžník navrhovateľa sledoval ochranu majetku pred veriteľmi a možno konštatovať, že uzavretím predmetnej darovacej zmluvy došlo k zmenšeniu majetku dlžníka. V prospech záveru, že zmluva bola uzatváraná s úmyslom ukrátiť uspokojenie pohľadávky navrhovateľa svedčí aj to, že medzi odporkyňou a jej synom boli preberané skutočnosti nielen ohľadom výživného, ale aby neprišiel o byt a mal zabezpečené bývanie odporkyňa prebrala za neho dlhy, ktoré spláca. Preukázanie úmyslu je jednou z najzložitejších a najpodstatnejších otázok odporovateľnosti právneho úkonu avšak preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi a v takomto prípade sa úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa predpokladá a závisí od osôb blízkych dlžníkovi, aby preukázali opak, t.j. že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. V danom prípade navrhovateľ využil svoje právo odporovať danému právnemu úkonu a odporovateľnú žalobu uplatnil proti odporkyni teda tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech a s ktorou bol právny úkon urobený a teda v konaní bola preukázaná tak aktívna vecná legitimácia navrhovateľa ako i pasívna vecná legitimácia odporkyne. Taktiež odporovateľnosť bola uplatnená v lehote troch rokov. Zo skutkových zistení tiež vyplynulo, že navrhovateľ v čase rozhodovania súdu má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku vo výške 2.429 eur a ako veriteľ dlžníka, ktorý s úspechom uplatnil odporovateľnosť voči predmetnej darovacej zmluve sa môže výkonom rozhodnutia uspokojiť z darovanej nehnuteľnosti. Je potrebné uviesť, keďže však odporovateľnosť má len akcesorickú povahu k pohľadávke, ktorej uspokojenie je ukrátené, zaniká spolu so zánikom tejto pohľadávky.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že podaný návrh je dôvodný a keďže napadnutý právny úkon (darovacia zmluva V 63/13 zo dňa 4.3.2013), ktorý za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 42a Občianskeho zákonníka ukracuje navrhovateľa ako veriteľa v uspokojení jeho vymáhateľnej pohľadávky súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľovi vznikli trovy titulom zaplateného súdneho poplatku 99,50 eur a titulom trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil právny zástupca vo výške 167,78 eur a to za 2 úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 15.10.2014 - 1 úkon právnej pomoci á 61,87 eur, 2-krát 8,04 eur režijný paušál + 20% DPH, ktoré boli vyčíslené v súlade s ustanovením § 11 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a),d), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., (ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi) súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 267,28 eur (súdny poplatok 99,50 eur, trovy právneho zastúpenia 167,78 eur) na účet právneho zástupcu navrhovateľa tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).